

۲۰۲۱/۱۲/۲۴

پوهاند محمد بشير دودپال

افغانستان کې د پولی سیاست تاریخچه او څرنگوالي ته یې لنډه کتنه

(شپږمه برخه)

کله چې له علمی پلوه یوه موضوع تشریح کیږي، نو خامخا تیر وخت سره رابطه ورکول کیږي، یعنی یوځل یې لنډه تاریخچه بنودل کیږي. دا د لوستونکی معلومات پوره کوي، نوځکه اړتیا ولیدل شوه چې په افغانستان کې د پولی پالیسی، بانک او پیسو تاریخچه ډیره لنډه له نظره تیره کړو. تر دې مخکې مور په پنځو برخو کې د پولی پالیسی په هکله خبرې وکړې. په هغو بحثونو کې ډېر ځله د مرکزی بانک او پیسو، بانکونو، سعر او صرافی یادونه وشوه، کیدای شي سوال پیدا شي چې ایا په افغانستان کې د مرکزی بانک او بانکونو تاریخچه په څه ډول وه؟ د دې سوال دځواب لپاره به دلته ډیره خلص رڼا واچوو او د پولی پالیسی په اړه به نور مسایل ورپسې دوام ولري:

که له تاریخی پلوه وگورو، دمعاصر تاریخ په دوره کې اعلیحضرت احمدشبابا لومړی ځل د هیواد اقتصاد او مالی چارو ته اساسی پاملرنه وکړه. دلومړي ځل لپاره یې د مالیې سیستم جوړ او د مالیې په اداره یې د مستوفی المالک په نوم مسئول توظیف کړ، له هغه راهیسي دمستوفی اصطلاح رواج شوه. له کشمیر بلوچستان، ترکستان څخه نیولی ترکابل، هرات او روب پوري یې مستوفیان مقرر کړل، د هغوی د امانتداری او لیاقت آزموینه یې په خپله اخیسته، ده کوبښن کاو چې متقی اشخاص او په دینی علومو پوه خلک مالی چارو کی توظیف کړی. احمد شا بابا خپله په دینی علومو کې پوهه لرله او چاری یې مدبروڅېرو ته سپارلي.

د انگریزاستعمار وروسته د چنگیز او گود تیمور تر یرغال او لټار، دوهمه ټکه وه چې پر افغانستان راغله. دغه استعمار دافغانستان طبیعی جوړښت غوڅ اومادی او معنوی شته یې برباد او له منځه یووړل. له دې پرته، درې لوی جنگونه یې پر افغانانو تحمیل کړل. په دې ډول سره د احمد شبابا له دور وروسته په بل پړاو کې؛ غازی امان الله خان جنسی مالیات په نقدی مالیاتو وارول او د دولت د خزاني بنسټ یې کېښود. نوې افغانی چې د پخوانیو افغانی روپیو په عوض جریان ته ووتلي، د افغانی (AFN: ISO ۴۲۱۷) اصلی کود لرونکی دي چې په کال ۱۹۲۵ م. کې معرفی شوی. مخکی تردې له ۱۸۹۱ م. راهیسي د امیر عبدالرحمن خان او امیرحبیب الله خان وختونو کې افغانی روپی چلیدی او هند کې هندی روپی چلیدی. غازی امان الله خان وروسته د استقلال تر لاسه کولوڅخه دسکي ترڅنګ بانکونو نشر کړ

(افغانستان د کاغذی پیسو لرونکی شو) او د پیسو پالیسی یی طرح کړه. د پیسو او بانکي چارو قانون (نظامنامه) یی هم نافذه کړه.

تر ډیره وخته پورې پولې مسایل ، حوالې، پور ورکول او د پیسو لیرد د صرافانو له خوا کېد، غټ صرافان کندهار او کابل کې وو چې له مشهد، پېښور، کراچی او بمبې (پخوانی نوم) سره یې معاملات لرل او تجارو ته یې څه ناڅه سهولت برابر او. داقتصاد او معاملاتو پرمختگ دا ارتیا رامنځته کړه چی بانک ولرو. په ۱۳۱۱ کې یو ملی تجار (عبدالمجید

زابلې) د هاشمی په نوم یوشرکت جوړ کړ چې د سوداگریزو نورو چارو ترڅنګ یی مالی خدمات ترسره کول. دغه شرکت د (۱۳۱۲ هـ ش) کال د ثور میاشت کې د افغان ملی بانک په نوم شو، چې همدا افغانستان کی لومړنی بانک و.

دغه بانک په پیل کې د مرکزي بانک دندې هم پرمخ بیولې، خو د دولت لپاره دا ډیره ضروری وه چی د گڼو وظایفو او د پولې پالیسی د واقعی رهبری او د پولې سیاست د تر لاس لاندی نیولو لپاره د دولت بانک جوړ کړی، نو ځکه (د افغانستان بانک) په ۱۳۱۸/۱۱/۱۷ نیټه د ابتدائی ۱۲۰ میلیونه افغانیو په پانګه د هیواد پایتخت (کابل ښار) کې افتتاح شو چې تر ۱۳۵۴ پورې د افغانستان بانک پانګه یو میلیار د افغانیو پورې ورسیده. افغانستان د بډایو زیرمو، فعال نفوس، غوره اقلیم، سیندونو او معادنو لرلو سره سره، دپانګې دغه تشکل او تجمع ډیره ناچیزه او ځنډنی و. علت یی تر ډیره سیاسی او بین المللی مسایلو کې و. افغانستان ډېره موده بفر ستیټ او بیا دسړې جګړې ډګر وگرځېد. سره له دې چې بیا هم څه ناڅه ملی اقتصاد د ودې په حال کې و او زیربناګانې، مدنی خوځښتونه او ملی موسسات وار په وار دترقی په حال کې وو، نود شمسی اوپایمی لسیزی تر پیل پورې دغه پانګه ۱۰ میلیار د افغانیو ته ورسیده. په دې توګه د افغان ملی بانک له جوړیدو وروسته د مرکزی بانک دندې او د پولې پالیسی طرح او اجرا یې دافغانستان بانک ته وسپارل شوه. له ۱۳۱۲ل. کال وروسته بانکي سکتور کی لو ی تحول د محمد داود خان د جمهوریت پر مهال راغی. په ۱۳۵۴ ل. کال کې دبانکی چارو او پولې پالیسی په هکله نوی کتنه وشوه او بانکي قوانین ټول نوي شول. دافغانستان د پولې سیاست تر ټولو غوره او رسمی شکل همدا کال و. وروسته تر ۱۳۵۴ل. کال څخه د هیواد په اقتصاد کې د پولې پالیسی موثریت ثابت او افغانیو نسبی ثبات وموند. دا د محمد داوود خان د جمهوریت دوره وه. په دې وخت کې د پولې سیاست اهداف داسې ټاکل شوي وو:

- مجدد تنزیل او د نرخ تثبیت (دا وخت ټول بانکونه ملی و، دولت د پالیسی تطبیق کې آزاد لاس او کامل اختیار درلود).
- په دوران کې د اچول شویو پیسو تنظیمول (څرنگه چې دا وخت د شاهي دورې د بانکنوټ او سکې برخای نوی بانکنوټ او سکې نشر شوی و، نو جمهوري نظام د دغو نویو پیسو تنظیمولو ته پاملرنه خپله پالیسی کی شامله کړه).
- د پیسو د ارزش استقرار،

- د اسعارو د بازار تنظیمول، صرافانو ته د جواز له مخې د فعالیت د اجازې ورکول او هغوی د مرکزی بانک د پالیسی بشپړ تابع گرځول او د ټاکلې تبادلوی نرخ له مخې دملی پیسو او ارز(سعر) تبادلې.

که دغې کتنې ته ادامه ورکړو، نو د ملی پیسو تر ټولو بد وضعیت له ۱۳۷۱ل. کال څخه تر ۱۳۸۰ل. کال پورې و، دا مهال یو ځلغنده—چهارنعل انفلاسیون جاری و، دپیسو د پیریدلو توان فوق العاده ټیټ شوی و، یو ډالر په ۴۸۰۰۰۰ افغانی تبادلې کېدل. د بانک د قانونی پیسو ترڅنګ دوه ډوله نورجعلی بانکوتونه هم په دوران کې وو او افغانی سکه بالکل د چلند وړ نه وه، سګې د کباب په بازار کې د وسپنې (فلز) په بیه پلورل کېدې او بهر ته تلې، چې نه یواځې لوی اقتصادي زیان و، بلکې د هیواد حیثیت او د ملی کرنسی لپاره توهین هم و. ډیرو سیمو کې د ملی پیسو تر څنګ نورې پیسې هم دواړن کې وې. د نورو پیسو دوران هم اقتصاد او هم ملی ارزشونو ته بد گوزار ورکړ. دنامتو اقتصاد پوه گراشام؛ په وینا: په یووخت (بني او بدې پیسې) دواړه په دوران کې وې او خلکو بدې پیسې ژرمعاملاتو ته وړاندې کولې، په دې توګه بدې پیسې خودبخود تر بنو پیسو دوران ته لویدی او د بنو پیسو د دوران ځای یې نیو. په ۱۳۸۲ ل. کال کې چې نوي سیاسي پروسه پیل شوه، یو پولی ریفورم ترسره او د پیسو ارزش کې درې صفرونه کم او نوي سکه او بانکوټ نشر شول چې د یو ډالر مقابل کې ۵۰ افغانی تبادلې کېدې. نوي بانکوټ بیا هم د بنو پیسو حیثیت درلود او ترڅنګ یې تقریباً ترلسو نورو کلونو پورې ځینو سرحدی ولایتو کې بدې پیسې هم دواړن کې وې، ترڅو چې (بدې پیسې) بالکل له دورانه ووتې. د ۱۳۹۹ل. کال په آخر کې دافغانستان پولی او مالی ادارو (دمالی وزارت او مرکزی بانک) د افغانستان دارایی داسی وښوده:

"...د هیواد دبانکونونقدي سرمایه ۱۴۴'۹۸ میلیارد افغانی، د هیواد دالری سرمایه ۷ میلیارد دلره. همدارنګه افغانستان کې اته تنه سره زر په بیلابیلو بنو لکه زیورات اوشمش او ۱۲۹ زره د سپینو زرو سګې شته؛ چې په دغه دارایی سره زموږ اقتصاد او بانکونه ښه چلیدای شی..."

البته دغه گزارش د ۱۳۹۸ مالی کال په پای کې چمتو شوی و، چې ۱۳۹۹ل. کال کې نشر شو، تر ۱۴۰۰ ل. کال ډیر بدلون راغلی و، خو د بل گزارش فرصت تر اوسه ندی برابر شوی. دا وخت یعنی ۱۳۹۹ کې یو ډالر د ۶۲ افغانیو په وړاندې تبادلې کېدل، خو په دې بل کال چې داقتصادی سبوتاژ ترڅنګ امنیتي وضعیت ډیر خراب شو، متأسفانه ملی پیسو خپل ارزش ورو ورو او وار په وار له لاسه ورکړ او ثبات یې ونشو ساتلای د ۱۴۰۰ کال د لړم میاشت کې یو ډالر له ۹۴ افغانیو سره تبادلې کېدل، د یوڅو ورځو لپاره یو ډالر ۱۲۷ افغانیو پورې هم ورسېدل. دا مهال یو ځل بیا د پولی پالیسی طرح او اجرا ستونزو سره مخ شوه.

که په نوي بڼه پالیسی او پالیسی جوړلو او د هغې تاریخی تکامل ته وګور، نو ویلا ی شو چې:

وروسته تر ۱۳۸۰ کال څخه، په تیره بیا کله چې په ۱۳۸۴ل. کال کې د لندن موافقتنامه لاسلیک شوه، د افغانستان زیاترو مستقلو ادارو (وزارتونو او مستقلو کمیسیونو) کې د پلان او پالیسی ریاستونه جوړ شول، دوی بالعموم خپلو کاري ساحاتو کې لاندی تگلارې درلودې:

- د اقتصادي تحلیل او د پالیسیو جوړونه او ارزونه: د اقتصادي تحلیل ریاست او د پالیسی جوړولو او ارزونې دنده لرله چې اقتصادي تحلیل ترسره کړي، د سکتور اړوندو پالیسیو ته وده ورکړي، د مالی فساد له نشتون ډاډ

ترلاسه کړي او په وخت سره د څارنې او ارزونې په ترسره کولو سره دپالیسی د پلي کولو په اړه راپور ورکړي

- د سکتور اړونده ستراتیژیکو اسنادو لکه پرمختیایي پالیسی او ستراتیژیو کې مرسته کول، لکه د افغانستان بانک پالیسی، تجارت پالیسی، دکانونو ملي پالیسی، دمالیې د وزارت مالی پالیسی، د هایدروکاربن پالیسی، د اصلاحاتو ستراتیژي او نور،
- د مربوطه ادارې د فعالیتونو نظارت او ارزونې لپاره د نظارت او ارزونې سیستم جوړول او تطبیق کول ،
- د پولې پالیسیو د تطبیق په هکله نړیوالو تجارو څخه بنچمارکونه ترلاسه کول او له پلي کولو څخه یې اړوندو پولې موسساتو ته خبر ورکول،
- له تولیدی سکتورونو څخه د اړوند احصایو راټولول، عایدات سنجول او اړونده ادارو سره شریکول، او ډیرې نورې پالیسیګانې.

د افغانستان بانک قانون درېیم څپرکی څخه تر شپږم پورې، په تیره څلورم څپرکی پولې پالیسی بنیې، له ۳۳مادې څخه تر ۶۸مادې پورې د پولې پالیسی او پیسو مسایل توضیح کوي. دغه دوره کې لویه بریا دا وه چې دپالیسی څانګې او مدیریت په (IT) مجهز او د بانکونو څانګو خپل سرورونه جوړ کړل. باید هیږه نشی، چې د نورو ادارو پالیسی پولې پالیسی سره تړاو ندرلود، بلکې، موخه دا وه چې بالعموم پالیسی اوپالیسی جوړونې اهمیت او ارزښت وموند. خو د پولې پالیسی برخه کې ویلای شو چې په تیرو وختونو کې د افغانستان بانک او نورو مالی موسساتو او پولې وسپونود پالیسی تشکیلاتی واحد درلود او پالیسیګانې یې جوړولې، دا چې څومره بریالی وی یا نه، دا په دې پورې اړه لري چې بیلابیلو دورو کې د ارقامو له مخې وارزول شې او مقایسه شې.

یقیناً چې مورن دپولې پالیسی برخه کې ستونزې درلودې. پولې پالیسی ډیره کره نه وه، محرمه نه ساتل کیده، دبانک دمرکزی شورا غړو خپل مسئولیت نه ادا کاو، غونډې او ارزونې منظمې او معیاری نه وی، تفتیش د قانون سره سم نه ترسره کید او دتفتیش گزارشات نه ارزول کیدل، یو شمیر مالی خطرات هم په بالفعل او هم په بالقوه ډول موجود وو، د کابل بانک له دیوالیو کیدو وروسته دخلکو باور په بانکونو له منځه ولاړ او وروستیو لسو کلونو کې په پرله پسې ډول سپما، پانګونې او د اماناتو سپارنې نزولی سیر درلود او پانګه وار په وار بهر ته ووت. د افغانیو د نسبی ثبات دساتنې لپاره وخت په وخت د بانکي زیرمو لیلام صرف لنډمهاله کاذب ثبات رامنځته کاو، خو د بیو واقعی ثبات او اقتصادی ودی سره یې مرسته نشوه کولای. دپیسو مینځلو او د غټو صرافانو حواله لیرلو هم اقتصاد ته لوی تاوان وړاو. سره له دې چې د پیسو مینځلو د مخنیوی قانون جوړ شو، خو صرف د کاغذ پرمخ و. مرکزی بانک د لویو صرافانو او مالی بازارونو د ښه کنترول لپاره د دوی د یو شرکت جوړولو فیصله وکړه، خو صرافیو ونه منله او د دغی فیصلی په وړاند یې یوه اونی مارکیټونه وتړل، په دې توګه د پالیسیو دناکامی سلسله اوږده شوه.

راتلونکی بحث به پر همدې موضوع وي.

(بحث دوام لري)

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودیال روی عکس کلیک کنید